

USTAWA
z dnia 2017 r.
o zasadach wspierania nowych inwestycji

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki udzielania przedsiębiorcom wsparcia dla nowych inwestycji realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz kompetencje i tryb działania podmiotów odpowiedzialnych za wspieranie nowych inwestycji.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) nowa inwestycja – inwestycję w rzeczowe aktywa trwale lub wartości niematerialne i prawne związane z założeniem nowego zakładu, zwiększeniem zdolności produkcyjnej istniejącego zakładu, dywersyfikacją produkcji zakładu poprzez wprowadzenie produktów uprzednio nieprodukowanych w zakładzie lub zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego istniejącego zakładu;
- 2) obszary – tereny określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 6 ust. 3, na których zarządzający obszarem wykonują zadania określone ustawą;
- 3) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.¹);
- 4) usługi świadczone przez zarządzającego obszarem – usługi w zakresie szkoleń oraz doradztwa świadczone nieodpłatnie przez zarządzających obszarem na rzecz przedsiębiorców korzystających ze wsparcia nowych inwestycji, określane szczegółowo w planie rozwoju inwestycji;
- 5) zarządzający obszarem - zarządzającego specjalną strefą ekonomiczną ustanowioną na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010);
- 6) kryteria jakościowe - warunki zgodności ze średniookresową strategią rozwoju, o której mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 i 1475);
- 7) kryteria ilościowe – minimalne koszty inwestycji w powiecie z określonym poziomem bezrobocia;

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819.

- 8) koszty kwalifikowane inwestycji – koszty inwestycji kwalifikujące się do objęcia pomocą publiczną z tytułu nowej inwestycji pomniejszone o naliczony podatek od towarów i usług oraz o podatek akcyzowy, jeżeli możliwość ich odliczeń wynika z odrębnych przepisów, poniesione w okresie ważności decyzji o wsparciu wydanej dla konkretnej lokalizacji lub dwuletnie koszty pracy, jakie mogą być uwzględnione przy określaniu maksymalnej pomocy publicznej, ponoszone w okresie ważności decyzji o wsparciu.

Art. 3. Wsparcie dla nowych inwestycji, zwane dalej „wsparciem”, udzielane jest w formie:

- 1) zwolnienia od podatku dochodowego, na zasadach określonych odpowiednio w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych albo w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych;
- 2) usług świadczonych przez zarządzających obszarami.

Art. 4. Ustawa ma zastosowanie do wsparcia udzielanego dla nowych inwestycji realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 5. Zwolnienie, o którym mowa w art. 3 pkt 1, stanowi regionalną pomoc publiczną, przy czym wielkość tej pomocy nie może przekroczyć jej maksymalnej dopuszczalnej wielkości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 2.

Rozdział 2

Podmioty odpowiedzialne za wspieranie nowych inwestycji

Art. 6. 1. Organem właściwym w sprawach wspierania nowych inwestycji w rozumieniu ustawy jest minister właściwy do spraw gospodarki.

2. Określone w ustawie zadania w zakresie wspierania nowych inwestycji wykonuje także zarządzający obszarem.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, obszary, w ramach których poszczególni zarządzający obszarami wykonywać będą zadania określone w ustawie, poprzez przypisanie zarządzającym terenów położonych w administracyjnych granicach powiatów, mając na względzie zakres zadań wykonywanych przez zarządzających obszarami w oparciu o przepisy ustawy, sprawność działania zarządzających obszarami oraz spójność terytorialną.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, powierzyć zarządzającemu obszarem, będącym spółką wymienioną w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259 oraz z 2017 r. poz. 624), wykonywanie zadań wynikających z niniejszej ustawy na terenie innym niż obszar przypisany zarządzającemu obszarem zgodnie z ust. 2.

Art. 7. 1. Jeżeli nowa inwestycja w chwili wydania decyzji o wsparciu położona jest na terenie dwóch lub więcej obszarów przypisanych do różnych zarządzających obszarami, wykonywanie zadań określonych w ustawie należy do zarządzającego obszarem, w którego obszarze znajduje się większa część nowej inwestycji.

2. Zarządzający obszarem właściwy w chwili wydania decyzji o wsparciu pozostaje właściwy aż do upływu okresu, na który wydana została taka decyzja, również w sytuacji jeżeli nowa inwestycja realizowana jest na terenach dwóch lub więcej obszarów przypisanych do różnych zarządzających obszarami.

3. W przypadku, gdy przedsiębiorca realizuje więcej niż jedną nową inwestycję, właściwość zarządzającego obszarem dla każdej nowej inwestycji określana jest odrębnie.

Art. 8. 1 Zarządzający obszarem wspiera rozwój nowych inwestycji, biorąc pod uwagę potrzeby rozwojowe regionu i cele gospodarcze określone w średniookresowej strategii rozwoju kraju, o której mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Do zadań zarządzającego obszarem należy prowadzenie działań zmierzających do powstawania nowych inwestycji i ich rozwoju na terenie obszarów przypisanych zarządzającemu obszarom, w tym:

- 1) udostępnianie przedsiębiorcom, na podstawie umowy, składników mienia, których zarządzający jest właścicielem, posiadaczem zależnym lub oddanych mu w zarząd;
- 2) gospodarowanie składnikami mienia, których zarządzający obszarem jest właścicielem, posiadaczem zależnym lub oddanych mu w zarząd, w sposób ułatwiający przedsiębiorcom prowadzenie działalności gospodarczej;
- 3) świadczenie na rzecz przedsiębiorców, na podstawie umowy, usług innych niż określone w art. 2 pkt 4 oraz tworzenie warunków do świadczenia przez osoby trzecie usług na rzecz przedsiębiorców;
- 4) prowadzenie działań promujących działalność gospodarczą i nowe inwestycje w jego obszarze;
- 5) udzielanie przedsiębiorcom pomocy w ramach współpracy z powiatowymi urzędami pracy położonymi w obszarze przypisanym zarządzającemu obszarom;
- 6) podejmowanie działań przyczyniających się do polepszenia współpracy pomiędzy przedsiębiorcami a lokalną społecznością;
- 7) pomoc przedsiębiorcom w kontaktach z administracją publiczną;
- 8) współpraca w zakresie uwzględniania w procesie kształcenia potrzeb rynku pracy:
 - a) ze szkołami ponadpodstawowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949),

b) z uczelniami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.²);

9) utrzymywanie stałych kontaktów pomiędzy przedsiębiorcą, organami administracji publicznej oraz wyznaczanie kierunków działań, które powinny zostać podjęte w pierwszej kolejności przez przedsiębiorcę mając na względzie rozwój nowych inwestycji.

2. Zarządzający obszarem, realizując zadania określone w planie rozwoju inwestycji, może zlecać osobom trzecim wykonanie niektórych zadań, o których mowa w ust. 1.

Art. 9. 1. Zarządzający obszarem współdziała z innymi zarządzającymi obszarami przy udzielaniu wsparcia nowym inwestycjom, w szczególności przy wyborze optymalnej jej lokalizacji, mając na względzie słuszny interes przedsiębiorcy oraz rozwój regionów i cele gospodarcze określone w średniookresowej strategii rozwoju kraju, o których mowa w art. 8 ust.1.

2. Działania zarządzającego obszarem, podejmowane w ramach współdziałania z innymi zarządzającymi obszarami, które skutkują zlokalizowaniem nowej inwestycji w innym obszarze, nie stanowią działania na szkodę zarządzającego obszarem.

Art. 10. 1. Zarządzający obszarem wykonuje swoje zadania zgodnie z planem rozwoju inwestycji.

2. Plan rozwoju inwestycji jest przygotowywany przez zarządzającego obszarem i uwzględnia średniookresową strategię rozwoju kraju, krajową strategię rozwoju regionalnego, strategię ponadregionalną oraz strategię rozwoju województwa, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

3. Plan rozwoju inwestycji określa w szczególności:

1) szczegółowe cele, do których osiągnięcia dąży zarządzający obszarem w okresie objętym planem;

2) usługi świadczone przez zarządzającego obszarem, o których mowa w art. 2 pkt 4;

3) zasady ustalania wynagrodzenia za inne niż wskazane w pkt 2 usługi świadczone przez zarządzającego obszarem.

4. Zarządzający obszarem sporządza plan rozwoju inwestycji nie później niż w terminie 2 miesięcy od wejścia w życie ustawy.

5. Zarządzający obszarem dokonuje przeglądu planu rozwoju inwestycji i dostosowuje go do bieżących warunków, nie rzadziej niż co 2 lata.

6. Plan rozwoju inwestycji oraz jego zmiany zatwierdza minister właściwy do spraw gospodarki.

7. Zarządzający obszarem przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informację o realizacji planu rozwoju inwestycji za dany rok kalendarzowy do końca lutego roku następnego.

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933, 2169, 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 777, 858, 859, 1321, 1428 i 1530.

Art. 11. 1. Usługi na rzecz przedsiębiorców korzystających ze wsparcia nowej inwestycji zarządzający obszarem będzie świadczył na podstawie umowy zawieranej z przedsiębiorcą. W przypadku usług innych niż określone w art. 2 ust. 4, umowa określi wynagrodzenie za świadczenie tych usług.

2. Wynagrodzenie zarządzającego obszarem za świadczone na rzecz przedsiębiorcy usługi powinno uwzględniać w szczególności koszty, nakłady i wydatki ponoszone przez zarządzającego obszarem w związku ze świadczoną przez niego usługą.

3. Wynagrodzenie zarządzającego obszarem może być ustalone w formie opłaty jednorazowej lub okresowej.

Art. 12. 1. Zarządzający obszarem może powołać radę rozwoju obszaru gospodarczego, zwaną dalej „radą obszaru”.

2. W skład rady obszaru wchodzi w równej liczbie przedstawiciele mikro, małych i średnich przedsiębiorców działający w obszarze przypisanym danemu zarządzającemu oraz przedstawiciele strony samorządowej, których siedziby znajdują się na terenie danego obszaru.

3. Rada obszaru liczy maksymalnie 30 członków.

4. Rada obszaru przedstawia opinie i wnioski w sprawach dotyczących prowadzenia działalności na terenie obszaru oraz proponuje kierunki działań na rzecz poprawy otoczenia przedsiębiorstw i rozwoju społeczno-gospodarczego obszaru.

5. Rada obszaru, z własnej inicjatywy lub na wniosek jednostek samorządu terytorialnego, może przedstawiać władzom gmin lub powiatów położonych na terenie obszaru, w którym działa rada rozwoju gospodarczego, rekomendacje w zakresie działań, które mogą przyczynić się do zwiększania atrakcyjności inwestycyjnej danej gminy lub powiatu.

6. Organizację i tryb działania rady obszaru określa regulamin nadany przez zarządzającego obszarem.

7. Regulamin rady obszaru zarządzający obszarem opracowuje i uchwała w terminie 30 dni od powołania rady obszaru.

Art. 13. Organ właściwy na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624 i 820) może zlecić zarządzającemu obszarem odpłatnie, na podstawie umowy, przygotowanie nieruchomości do sprzedaży oraz zorganizowanie i przeprowadzenie przetargu na zbycie tej nieruchomości.

Rozdział 3

Decyzja o wsparciu

Art. 14. 1. Podstawą do korzystania przez przedsiębiorcę ze wsparcia jest decyzja, zwana dalej „decyzją o wsparciu”.

2. Decyzję o wsparciu wydaje minister właściwy do spraw gospodarki.

3. Decyzję o wsparciu wydaje się na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15.

4. Jeżeli w dniu wydania decyzji o wsparciu teren, na którym ma być zlokalizowana nowa inwestycja jest położony w granicach specjalnej strefy ekonomicznej w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, decyzję o wsparciu nowej inwestycji wydaje się na okres 15 lat.

Art. 15. 1. Decyzja o wsparciu może być wydana w odniesieniu do nowej inwestycji:

- 1) w ramach której zostaną poniesione koszty kwalifikowane inwestycji w wysokości określonej w oparciu o przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 15 ust. 2 oraz
- 2) która spełnia kryteria jakościowe określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 15 ust. 2.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje działalności gospodarczej, na które nie będzie wydawana decyzja o wsparciu,
- 2) kryteria jakościowe,
- 3) kryteria ilościowe uwzględniające stopę bezrobocia w powiecie właściwym dla miejsca realizacji nowej inwestycji,
- 4) sposób weryfikacji spełniania wymagań, o których mowa w art. 15 ust. 1,
- 5) warunki udzielania pomocy publicznej w formie zwolnienia podatkowego,
- 6) maksymalną dopuszczalną wielkość pomocy publicznej, której można udzielić przedsiębiorcy,
- 7) sposoby ustalania terminu obowiązywania decyzji o wsparciu dla danej inwestycji,
- 8) koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą publiczną z tytułu nowej inwestycji,
- 9) sposób dyskontowania kosztów inwestycji i wielkości pomocy publicznej na dzień wydania decyzji o wsparciu,
- 10) sposób ustalania wielkości dopuszczalnej pomocy publicznej w przypadku prowadzenia działalności na podstawie więcej niż jednej decyzji o wsparciu,
- 11) sposób wydzielenia organizacyjnego działalności objętej decyzją o wsparciu oraz prowadzenia rozliczeń w przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej nieobjętej decyzją o wsparciu,
- 12) wzór wniosku o wydanie decyzji o wsparciu zawierający w szczególności określenie przedsiębiorcy, charakter planowanej inwestycji, lokalizację inwestycji oraz wykaz kosztów kwalifikowanych

- biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia zgodności udzielonej pomocy publicznej z prawem Unii Europejskiej.

3. Przedsiębiorca ubiegający się o wydanie decyzji o wsparciu składa wnioski do ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 16. 1. Decyzja o wsparciu określa okres jej obowiązywania, przedmiot działalności gospodarczej oraz warunki, które przedsiębiorca obowiązany jest spełnić, dotyczące w szczególności:

- 1) zatrudnienia przez przedsiębiorcę w związku z nową inwestycją, przez określony czas, określonej liczby pracowników;
- 2) poniesienia przez przedsiębiorcę w określonym terminie kosztów kwalifikowanych inwestycji;
- 3) terminu zakończenia realizacji inwestycji, po upływie którego koszty inwestycji poniesione przez przedsiębiorcę nie mogą być uznane jako koszty kwalifikowane;
- 4) wymagań, o których mowa w art. 15 ust. 1;
- 5) maksymalnej wysokości nakładów inwestycyjnych i dwuletnich kosztów pracy, jakie mogą być uwzględnione przy określeniu maksymalnej wysokości pomocy publicznej;
- 6) terenu, na którym inwestycja zostanie zrealizowana, z uwzględnieniem danych ewidencyjnych nieruchomości.

Art. 17. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla siedziby lub miejsca zamieszkania przedsiębiorcy w sprawach podatku dochodowego kopię wydanej decyzji o wsparciu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się prawomocna.

Art. 18. 1. Prawo do korzystania ze zwolnienia, o którym mowa w art. 3 pkt 1, wygasa z upływem okresu, na jaki została wydana decyzja o wsparciu lub w przypadku uchylecia lub stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o wsparciu.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki uchyla decyzję o wsparciu, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu na terenie wskazanym w decyzji o wsparciu, lub
- 2) rażąco uchybił warunkom określonym w decyzji o wsparciu, lub
- 3) nie usunął uchybień w realizacji warunków, o których mowa w pkt 2, stwierdzonych w toku kontroli, o której mowa w art. 21, w terminie do ich usunięcia wyznaczonym w wezwaniu ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki może uchylić decyzje o wsparciu na wniosek złożony przez przedsiębiorcę.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki może, na wniosek przedsiębiorcy, zmienić decyzję o wsparciu, przy czym zmiana nie może skutkować zwiększeniem pomocy publicznej, w tym dotyczyć wydłużenia terminu obowiązywania decyzji o wsparciu.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki stwierdza wygaśnięcie decyzji o wsparciu na wniosek przedsiębiorcy, który nie skorzystał z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, albo przedsiębiorcy, który skorzystał z pomocy publicznej udzielonej zgodnie z ustawą i spełnił wszystkie warunki określone w decyzji o wsparciu oraz warunki udzielania pomocy publicznej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust.2.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca dołącza oświadczenie o niekorzystaniu z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, na podstawie decyzji o wsparciu, której dotyczy wniosek albo oświadczenie o zrealizowaniu warunków udzielania pomocy publicznej, o których mowa w ust. 3.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 19. 1. W przypadku uchylecia decyzji o wsparciu przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu pomocy publicznej, udzielonej zgodnie z ustawą. Do dnia zwrotu tej pomocy przedsiębiorcy nie może zostać wydana nowa decyzja o wsparciu.

2. W przypadku uchylecia albo stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o wsparciu minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla siedziby lub miejsca zamieszkania przedsiębiorcy w sprawach podatku dochodowego kopię wydanej decyzji w terminie 14 dni, licząc od dnia, w którym decyzja ta stała się prawomocna.

3. W przypadku uchylecia decyzji o wsparciu naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, kwotę pomocy podlegającą zwrotowi pomniejszoną o kwotę pomocy od dochodu, o którym mowa w art. 21 ust. 5c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych albo art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

4. W kwocie pomocy publicznej podlegającej zwrotowi, o której mowa w ust. 3, uwzględnia się odsetki liczone jak dla zaległości podatkowych. W odniesieniu do pomocy od dochodu, o którym mowa art. 21 ust. 5c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych odsetki należne są za okres od dnia udzielenia pomocy publicznej do dnia wydania decyzji o uchyleniu, a w zakresie pozostałej pomocy publicznej podlegającej zwrotowi do dnia jej zwrotu.

5. Roszczenia związane ze zwrotem pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, przedawniają się z upływem 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym przedsiębiorca skorzystał z tej pomocy.

Art. 20. Przedsiębiorcy korzystający z pomocy publicznej, o której mowa w art. 3 pkt 1, obowiązani są do prowadzenia ksiąg podatkowych oraz przechowują księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty do czasu upływu terminu przedawnienia roszczeń związanych ze zwrotem pomocy publicznej, określonego w art. 19 ust. 5.

Art. 21. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki dokonuje kontroli zarządzającego obszarem w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 8, a także kontroli realizacji warunków zawartych w decyzji o wsparciu, na zasadach określonych w art. 57 oraz rozdziale 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kontroli, o której mowa w ust. 1, uwzględniające zakres i tryb kontroli.

Art. 22. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, mając na względzie sprawność postępowania, w drodze rozporządzenia, powierzyć zarządzającemu obszarem:

- 1) wydawanie, w jego imieniu, decyzji o wsparciu na obszarach przypisanych temu zarządzającemu obszarem;
- 2) wykonywanie, w jego imieniu, kontroli realizacji warunków zawartych w decyzji o wsparciu.

2. W przypadku powierzenia zarządzającemu obszarem wydawania decyzji o wsparciu, przepis art. 17 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku powierzenia zarządzającemu obszarem wykonania kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 2, zarządzający obszarem jest upoważniony do dokonywania czynności kontrolnych przewidzianych dla organu koncesyjnego w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, w zakresie ustalonym w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1.

4. Zarządzający obszarem niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki o okolicznościach uzasadniających uchylenie decyzji o wsparciu, o których mowa w art. 18 ust. 2.

Art. 23. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw budżetu, może w drodze rozporządzenia, wstrzymać wydawanie decyzji o wsparciu w danym roku budżetowym mając na względzie ustaloną na dany rok, na podstawie ustawy budżetowej, kwotę dochodów oraz wydatków budżetu państwa i zaplanowany na dany rok deficyt budżetu państwa.

Rozdział 4

Ewidencja Wsparcia Inwestycji

Art. 24. Tworzy się Ewidencję Wsparcia Inwestycji, zwaną dalej „Ewidencją”. Ewidencja jest rejestrem centralnym prowadzonym w systemie teleinformatycznym. Ewidencja ma na celu wspieranie polityki gospodarczej oraz polityki regionalnej przez zarządzających obszarem.

Art. 25. Ewidencję prowadzi minister właściwy do spraw gospodarki, który zarządza danymi gromadzonymi w Ewidencji. Operatorem systemu teleinformatycznego służącego obsłudze pozyskiwania danych do Ewidencji, prowadzenia Ewidencji, przetwarzania danych w Ewidencji oraz udostępniania danych w niej zgromadzonych – może być podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 26. W Ewidencji gromadzi się następujące dane dotyczące przedsiębiorców zainteresowanych lokalizacją inwestycji na obszarze, uczestniczących w postępowaniu o udzielenie decyzji o wsparciu na prowadzenie działalności na obszarze oraz korzystających ze wsparcia nowych inwestycji na obszarach:

- 1) nazwę lub firmę przedsiębiorcy, oznaczenie formy prowadzonej działalności gospodarczej oraz jego numer PESEL, o ile taki posiada;
- 2) numer identyfikacyjny REGON, o ile taki posiada;
- 3) dane kontaktowe przedsiębiorcy, w szczególności siedziba i adres, adres poczty elektronicznej, strony internetowej, numer telefonu;
- 4) datę rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej;
- 5) określenie przedmiotów wykonywanej działalności gospodarczej, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD);
- 6) informację o ogłoszeniu upadłości, ukończeniu takiego postępowania oraz dane syndyka;
- 7) w przypadku oddziałów przedsiębiorstw zagranicznych działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oznaczenie przedsiębiorcy zagranicznego wraz z określeniem jego formy organizacyjno-prawnej oraz siedziby i adresu;
- 8) o rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej i realizowanych oraz zrealizowanych inwestycjach w obszarze (sektor, PKD);
- 9) o obrotach przedsiębiorcy w roku poprzedzającym;
- 10) o wartości inwestycji realizowanych przez przedsiębiorcę na terenie danego obszaru;
- 11) o planie rozwoju inwestycji w obszarze;
- 12) o ofertach kierowanych do przedsiębiorców przez zarządzającego obszarem;
- 13) o istniejącej lub planowanej infrastrukturze na terenie obszaru, sprzyjającej nowym inwestycjom lub rozwojowi istniejących inwestycji w określonych sektorach/branżach działalności gospodarczej;

14) o wsparciu udzielonym poszczególnym przedsiębiorcom w obszarze;

15) o wydanych decyzjach o wsparciu na terenie danego obszaru.

Art. 27. Zarządzający obszarem ma bezpośredni dostęp do danych zgromadzonych w Ewidencji, o których mowa w art. 26 pkt 8 – 15 oraz do danych zgromadzonych w Ewidencji, o których mowa w art. 26 pkt 1-8 w zakresie w jakim dotyczą obszaru jemu przypisanemu.

Art. 28. Zarządzający obszarami mają obowiązek przekazywania do Ewidencji danych, o których mowa w art. 26, oraz ich bieżącej aktualizacji, za pomocą systemu teleinformatycznego obsługiwane przez operatora systemu.

Art. 29. Minister właściwy do spraw gospodarki - w pełnym zakresie danych objętych Ewidencją - oraz zarządzający obszarem - w zakresie danych dotyczących terenu działania danego zarządzającego obszarem - pozyskują i przetwarzają dane dla potrzeb Ewidencji bez zawiadamiania podmiotów, których te dane dotyczą, jeżeli dane te służą do realizacji zadań określonych ustawą.

Art. 30. Zarządzający obszarami przekazują dane do Ewidencji bez zbędnej zwłoki, za pomocą systemu teleinformatycznego.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 31. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.³) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1:

a) po pkt 63a dodaje się pkt 63b w brzmieniu:

„63b) dochody podatników, z zastrzeżeniem ust. 5aa-5c, uzyskane z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia [---] 2017 r. o zasadach wspierania nowych inwestycji (Dz. U. poz. [---]), przy czym wielkość pomocy publicznej udzielanej w formie tego zwolnienia nie może przekroczyć wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorcy, dopuszczalnej dla obszarów kwalifikujących się do uzyskania pomocy w największej wysokości, zgodnie z odrębnymi przepisami;”;

2) po ust. dodaje się ust. 5aa - 5ac w brzmieniu:

„5aa. Przy ustalaniu wielkości dochodów, o których mowa w ust. 1 pkt 63b, uwzględnia się wyłącznie przychody i koszty uzyskania przychodów z tej działalności, której dotyczy decyzja o wsparciu. W przypadku, gdy podatnik uzyskuje przychody z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu oraz z działalności gospodarczej nieobjętej taką decyzją i

³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048, z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859, 1089, 1428, 1448 i 1530

ponosi wspólne koszty uzyskania przychodów z tych działalności, a nie jest możliwe ustalenie kosztów przypadających na te przychody, dla ustalenia kosztów uzyskania przychodów działalności określonej w decyzji o wsparciu przepisy art. 22 ust. 3 lub 3a stosuje się odpowiednio.

5ab. W przypadku, gdy podatnik posiada co najmniej dwie decyzje o wsparciu i w związku z działalnością określoną w odrębnych decyzjach o wsparciu ustalane są wspólne koszty uzyskania przychodów, dla ustalania kosztów uzyskania przychodów działalności przypisanej do każdej decyzji przepisy art. 22 ust. 3 lub 3a stosuje się odpowiednio.

5ac. Przepisy ust. 5aa i 5ab stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podatnik korzysta ze zwolnienia na działalność w specjalnej strefie ekonomicznej na podstawie zezwolenia.”;

3) ust. 5b i 5c otrzymują brzmienie:

„5b. W razie cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 63a lub uchylenia decyzji o wsparciu, o której mowa w ust. 1 pkt 63b, podatnik traci prawo do zwolnienia i jest obowiązany do zapłaty podatku za cały okres korzystania ze zwolnienia podatkowego.

5c. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5b, podatnik jest obowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dochodu, w odniesieniu do którego utracił prawo do zwolnienia w rozliczeniu zaliczki za pierwszy okres wpłaty zaliczek, o którym mowa w art. 44, następujący po miesiącu, w którym wystąpią te okoliczności,, a gdy utrata prawa nastąpi w ostatnim miesiącu roku podatkowego – w zeznaniu rocznym.”;

4) po ust. dodaje się ust. 5ca–5cd w brzmieniu:

„5ca. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 63a i pkt 63b, przysługują wyłącznie z tytułu działalności prowadzonej na podstawie zezwolenia lub na podstawie decyzji o wsparciu. W przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej również poza obszarem lokalizacji wskazanej w zezwoleniu lub decyzji o wsparciu, działalność prowadzona na terenie strefy lub terenie określonym w decyzji o wsparciu wydziela się organizacyjnie, a wielkość zwolnienia określa się w oparciu o dane jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność wyłącznie na terenie określonym w zezwoleniu lub w decyzji o wsparciu, w szczególności o jej przychody i koszty uzyskania przychodów. Przepis ust. 5aa stosuje się odpowiednio.

5cb. Przy ustalaniu wielkości zwolnienia od podatku dochodowego, przysługującego przedsiębiorcy prowadzącemu działalność na podstawie zezwolenia lub na podstawie decyzji o wsparciu za pośrednictwem jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 5ca, przepisy art. 25 ustawy stosuje się odpowiednio do transakcji między tą jednostką organizacyjną, a pozostałą częścią przedsiębiorstwa podatnika.

5cc. Przepisów ust. 1 pkt 63a i 63b nie stosuje się, jeżeli:

- 1) osiągnięcie dochodów z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu lub z działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie zezwolenia na terenie specjalnej strefy ekonomicznej następuje w związku z zawarciem umowy lub dokonaniem innej czynności lub wielu powiązanych czynności prawnych, których głównym lub jednym z głównych celów było uzyskanie zwolnienia od podatku dochodowego, lub
- 2) czynności, o których mowa w pkt.1, nie mają rzeczywistego charakteru, lub
- 3) podatnik korzystający ze zwolnień podatkowych, o których mowa w ust.1 pkt. 63a i pkt.63b dokonuje czynności prawnej lub wielu powiązanych czynności prawnych, w tym związanych z działalnością nieobjętą tymi zwolnieniami, których głównym lub jednym z głównych celów jest uniknięcie opodatkowania lub uchylanie się od opodatkowania.

5cd. Podatnik traci prawo do zwolnienia podatkowego z dniem dokonania pierwszej z czynności, o których mowa w ust. 5cc. W takim przypadku ust. 5b i 5c stosuje się odpowiednio, ze skutkiem od tego dnia.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 1491 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624) po art. 29c dodaje się art. 29d w brzmieniu:

„Art. 29d. Prezes Agencji, na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, może nieodpłatnie, w drodze umowy, przekazać na własność zarządzającemu specjalną strefą ekonomiczną w rozumieniu ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010) nieruchomości wchodzące w skład Zasobu, przeznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele inwestycyjne. Koszty związane z przygotowaniem geodezyjnym i prawnym nieruchomości ponosi zarządzający.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.⁴) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. w 1a ust. 2 pkt 3 lit. a otrzymuje następujące brzmienie:
 - „a) nie korzysta ze zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie ustaw odrębnych oraz ze zwolnienia podatkowego określonego w art. 17 ust.1 pkt. 34 lub pkt. 34a,”;
- 2) w art. 16 w ust. 1 pkt 58 nadaje się brzmienie:

"58) wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dochodów (przychodów), o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 14a, 23, 24, 42, 47, 48, 52, 53, 55 i 59, lub ze środków, o których mowa

⁴ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2016 r. poz. 1926, 1933 i 1948, z 2017 r. poz. 60, 624, 648, 1089, 1448 i 1566

w art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;”;

3) w art. 17:

a) w ust. 1:

- po pkt 34 dodaje się pkt 34a w brzmieniu:

„34a) dochody podatników, z zastrzeżeniem ust. 4a–6, uzyskane z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia [---] 2017 r. o zasadach wspierania nowych inwestycji (Dz. U. poz. [---]), przy czym wielkość pomocy publicznej udzielanej w formie tego zwolnienia nie może przekroczyć wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorcy, dopuszczalnej dla obszarów kwalifikujących się do uzyskania pomocy w największej wysokości, zgodnie z odrębnymi przepisami;”;

b) - po pkt 58 dodaje się pkt 59 w brzmieniu:

„59) dochody zarządzającego, o których mowa w ustawie z dnia o zasadach wspierania nowych inwestycji (Dz. U.), wydatkowane w roku podatkowym na cele wymienione w art. 8 ust. 1 tej ustawy;”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4b w brzmieniu:

„4a. Przy ustalaniu wielkości dochodów, o których mowa w ust.1 pkt 34a, uwzględnia się wyłącznie przychody i koszty uzyskania przychodów z tej działalności, której dotyczy decyzja o wsparciu. W przypadku, gdy podatnik uzyskuje przychody z działalności gospodarczej nieobjętej taką decyzją i ponosi wspólne koszty uzyskania przychodów z tych działalności, a nie jest możliwe ustalenie kosztów przypadających na te przychody dla ustalenia kosztów uzyskania przychodów działalności określonej w decyzji o wsparciu przepisy art.15 ust.2 lub 2a stosuje się odpowiednio.

4b. W przypadku, gdy podatnik posiada co najmniej dwie decyzje o wsparciu i w związku z działalnością określoną w odrębnych decyzjach o wsparciu ustalane są wspólne koszty uzyskania przychodów, dla ustalenia kosztów uzyskania przychodów działalności przypisanej do każdej decyzji przepisy art. 15 ust. 2 lub 2a stosuje się odpowiednio.

4c. Przepisy ust. 4a i 4b stosuje się odpowiednio w przypadku gdy podatnik korzysta ze zwolnienia na działalność w specjalnej strefie ekonomicznej na podstawie zezwolenia.”;

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W razie cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 34 lub uchylecia decyzji o wsparciu, o której mowa w ust. 1 pkt 34a, podatnik traci prawo do zwolnienia i jest obowiązany do zapłaty podatku za cały okres korzystania ze zwolnienia podatkowego.

6. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5, podatnik jest obowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dochodu, w odniesieniu do którego utracił prawo do zwolnienia, w rozliczeniu zaliczki za pierwszy okres wpłaty zaliczek, o którym mowa w art. 25, następujący po miesiącu, w którym wystąpią te okoliczności, a gdy utrata prawa nastąpi w ostatnim miesiącu roku podatkowego – w zeznaniu rocznym.” ;

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a-6d w brzmieniu:

„6a. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 34 i pkt 34a, przysługują wyłącznie z tytułu działalności prowadzonej na podstawie zezwolenia oraz na podstawie decyzji o wsparciu. W przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej również poza obszarem lokalizacji wskazanej w zezwoleniu lub w decyzji o wsparciu, działalność prowadzona na terenie strefy lub terenie określonym w decyzji o wsparciu wydziela się organizacyjnie, a wielkość zwolnienia określa się w oparciu o dane jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność wyłącznie na terenie określonym w zezwoleniu lub decyzji o wsparciu, w szczególności o jej przychody i koszty uzyskania przychodów; przepis ust.4a stosuje się odpowiednio.

6b. Przy ustalaniu wielkości zwolnienia od podatku dochodowego, przysługującego przedsiębiorcy prowadzącemu działalność na podstawie zezwolenia lub na podstawie decyzji o wsparciu za pośrednictwem jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 6a, przepisy art. 11 ustawy stosuje się odpowiednio do transakcji między tą jednostką organizacyjną, a pozostałą częścią przedsiębiorstwa podatnika.

6c. Przepisów ust. 1 pkt 34 i pkt 34a nie stosuje się, jeżeli:

- 1) osiągnięcie dochodów z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu lub z działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie zezwolenia na terenie specjalnej strefy ekonomicznej następuje w związku z zawarciem umowy lub dokonaniem innej czynności lub wielu powiązanych czynności prawnych, których głównym lub jednym z głównych celów było zwolnienie od podatku dochodowego, lub
- 2) czynności, o których mowa w pkt. 1 nie mają rzeczywistego charakteru, lub

3) podatnik korzystający ze zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt. 34 i pkt 34a dokonuje czynności prawnej lub wielu czynności prawnych, w tym związanych z działalnością nieobjętą tymi zwolnieniami, których głównym lub jednym z głównych celów jest uniknięcie opodatkowania lub uchylanie się od opodatkowania.

6d. Podatnik traci prawo do zwolnienia podatkowego z dniem dokonania pierwszej z czynności, o których mowa w ust. 6c. W takim przypadku ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio, ze skutkiem od tego dnia.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5:

a) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pełna realizacja rozpoczętej inwestycji będzie wymagała zwiększenia terenu strefy o nie więcej niż 2 ha.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria dotyczące warunków wymienionych w ust. 3 pkt. 1-3, uwzględniając konieczność zróżnicowania kryteriów określonych w ust. 3 pkt 1 w zależności od stopy bezrobocia w powiecie właściwym ze względu na położenie strefy, a także biorąc pod uwagę Polską Klasyfikację Wyrobów i Usług.”;

2) w art. 6a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pełnienia funkcji członka zarządu spółki będącej zarządzającym nie można łączyć z zatrudnieniem u przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie danej strefy lub przedsiębiorcy korzystającego ze wsparcia nowej inwestycji na podstawie decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia 2017 r. o zasadach wspierania nowych inwestycji (Dz. U. poz.), bez względu na podstawę prawną zatrudnienia.”;

3) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do składu rady nadzorczej, o której mowa w ust. 1 i 1a, nie może być powołana osoba, która jest członkiem rady nadzorczej, zarządu lub pracownikiem przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie strefy lub przedsiębiorcy korzystającego ze zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia [---] 2017 r. o zasadach wspierania nowych inwestycji, lub pozostaje z takim przedsiębiorcą w związku, o którym mowa w art. 11 ust. 4–8 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.).”;

4) w art. 20 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki jest upoważniony do kontroli zarządzającego w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 8 oraz zadań powierzonych na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1 w zakresie i na zasadach określonych w art. 57 oraz rozdziale 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

5) w art. 25 uchyla się ust. 2.

Art. 35. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki udziela zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie specjalnej strefy ekonomicznej uprawniającego do korzystania z pomocy publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 3 i art. 15 ust. 2 niniejszej ustawy.

2. Do postępowań w sprawach zezwoleń, o których mowa w ust. 1, wszczętych przed dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, pozostają w mocy w zakresie i przez czas w nich określony.

Art. 36. 1. Zarządzający specjalną strefą ekonomiczną, uprawnieni do korzystania ze zwolnienia od podatku dochodowego od osób prawnych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010) zachowują to prawo na zasadach dotychczasowych.

2. Przepis art. 34 pkt 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do podatkowych grup kapitałowych utworzonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Jeżeli okres funkcjonowania podatkowej grupy kapitałowej został przedłużony po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, przepis art. 34 pkt 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do tego wydłużonego okresu tej podatkowej grupy kapitałowej.

Art. 37. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, za wyjątkiem art. 34 pkt 3 lit. b i art. 37 ust. 1 i ust. 2, które wchodzi w życie z pierwszym dniem miesiąca następującego po upływie tego terminu.

**ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM
DYREKTOR DEPARTAMENTU PRAWNEGO**
radca prawny Dorota Chlebosz

Projekt z 16.10.2017 r.

Uzasadnienie do ustawy o zasadach wspierania nowych inwestycji

1. Potrzeba i cel wprowadzenia regulacji

Projekt ustawy o zasadach wspierania nowych inwestycji wprowadza nowy mechanizm udzielania przedsiębiorcom wsparcia w podejmowaniu nowych inwestycji na terytorium RP. Projektowane rozwiązanie przewiduje wsparcie nowych inwestycji w formie zwolnienia od podatku dochodowego (odpowiednio na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.) lub w ustawie z dnia 21 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.) oraz usług świadczonych nieodpłatnie przez podmioty odpowiedzialne za wspieranie nowych inwestycji, tj. zarządzających strefami na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010), dalej „ustawa o SSE”. Projektowane wsparcie zastąpi wsparcie dotychczas funkcjonujące w ramach ustawy o SSE.

Projektowane regulacje stanowią odpowiedź na potrzebę dostosowania zasad i trybu wspierania nowych inwestycji do zmieniających się realiów społeczno-gospodarczych. Proces zmian legislacyjnych przyczynia się do modernizacji gospodarki polskiej i powinien być kontynuowany.

Omawiana propozycja zmian ma także na celu skorelowanie mechanizmu wsparcia z obowiązującym dokumentem strategicznym dotyczącym rozwoju gospodarki Polski, jakim jest Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.), (dalej: „SOR”), stanowiąca załącznik do uchwały nr 8 Rady Ministrów z dnia 14 lutego 2017 r. (M.P. poz. 260). Jednym z zakładanych efektów realizacji SOR jest trwały rozwój gospodarczy oraz rozwój zrównoważony terytorialnie. Powyższe oznacza położenie nacisku na rozwój wszystkich terytoriów przez wzmacnianie ich potencjałów endogenicznych i czynników rozwoju oraz likwidację barier i włączenie w procesy rozwojowe regionów zmagających się z trudnościami o charakterze restrukturyzacyjnym i adaptacyjnym oraz miast średnich tracących funkcje społeczno - gospodarcze. Zaprojektowany w ustawie system wsparcia w postaci prawa do uzyskania przez przedsiębiorcę zwolnienia od podatku dochodowego stanowić będzie ważne i skuteczne narzędzie zachęcające przedsiębiorców do inwestowania na terenie całego kraju.

2. Obecny stan prawny

Istniejący obecnie mechanizm udzielania wsparcia nowych inwestycji w formie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy, uprawniający do korzystania z pomocy publicznej w postaci zwolnienia od podatku dochodowego, powiązany jest z podejmowaniem przez przedsiębiorców działalności na wyodrębnionych terenach kraju, które stanowią tzw. specjalne strefy ekonomiczne (dalej: „SSE”). SSE funkcjonują na podstawie ustawy o SSE.

Celem ustawy o SSE było przede wszystkim wsparcie procesu transformacji gospodarczej, w szczególności poprzez przyspieszenie rozwoju gospodarczego na określonych częściach terytorium kraju (patrz art. 3 pkt 2 oraz pkt 5-7 ustawy o SSE), a instrumenty w niej ujęte były dostosowane do realiów ustrojowych, gospodarczych i ekonomicznych z początku lat 90-tych ubiegłego wieku, w tym zjawiska dużego bezrobocia (nadpodaż siły roboczej) oraz niepełnego wykorzystywania infrastruktury przemysłowej, w postaci zakładów przemysłowych, które ujawniły się po rozpoczęciu procesu transformacji. Polska musiała na nowo zdefiniować i stworzyć przemysł zdolny do funkcjonowania w warunkach rynkowych. Równocześnie, zapóźnienie technologiczne, a także niedobór krajowego kapitału wymuszały potrzebę sprowadzania do Polski bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Wprowadzone ustawą o SSE instrumenty prawne zapewnić miały realizację tych celów, przeciwdziałać bezrobociu oraz aktywizować niewykorzystywaną infrastrukturę przemysłową.

Zmiany ustawy o SSE podjęte w latach 2008-2015 oraz rozporządzeń wykonawczych do tejże ustawy nie miały dotychczas kompleksowego charakteru. Dotyczyły bowiem rozwiązywania bieżących problemów. Wprowadzone zmiany polegały głównie na dostosowaniu krajowych regulacji dotyczących SSE do przepisów unijnego prawa pomocy publicznej, w szczególności rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (z późn. zm.) oraz przedłużyły funkcjonowanie SSE do 2026 r. (zmiana z 2013 r.).

Mając na uwadze zakres przedmiotowy ustawy o SSE oraz cele, dla których ustanowione zostały SSE, podkreślić należy, że na koniec grudnia 2016 r.:

- przedsiębiorcy posiadali 2263 ważne zezwolenia na prowadzenie na terenie SSE działalności gospodarczej,
- skumulowana wartość zainwestowanego kapitału wyniosła blisko 112,3 mld zł,
- inwestorzy zatrudniali łącznie ponad 332 tys. pracowników.

pozytywne doświadczenia z funkcjonowania SSE, wskazują na konieczność utrzymania narzędzia opartego na ulgach podatkowych dla podmiotów deklarujących chęć przeprowadzenia nowych inwestycji i tworzenia miejsc pracy.

W miarę upływu lat nie dostosowano przewidzianego w ustawie o SSE instrumentu wsparcia przedsiębiorców do zmieniających się potrzeb i wyzwań ekonomicznych oraz zmian w administracji publicznej i strategii gospodarczej Polski. Z tego względu projektodawcy uważają, iż wdrożenie nowej koncepcji wspierania inwestycji w ramach instrumentu zwolnień podatkowych jest zasadne.

Do najważniejszych problemów zaliczyć należy:

- a) Skomplikowaną i długotrwałą procedurę włączania nowych terenów w granice stref nie uwzględniającą spójności terytorialnej

Istotną barierą w korzystaniu ze zwolnień podatkowych dla nowych inwestycji, w szczególności dla przedsiębiorców planujących mniejsze inwestycje i przedsiębiorców polskich, jest powiązanie możliwości pozyskania zwolnienia z inwestycją realizowaną na określonym, wcześniej wyodrębnionym organizacyjnie terenie, czyli w SSE (pomiędzy 2003 a 2016 r. łączna powierzchnia stref wzrosła z ok. 6000 ha do ok. 21,5 000 ha). Przyjęta procedura rozszerzania terytorium SSE jest czasochłonna i skomplikowana (niekiedy trwa ona nawet ponad 20 miesięcy), co wymaga zaangażowania dodatkowych środków organizacyjnych i finansowych ze strony inwestora. Poszczególne podstrefy przynależące do jednej strefy są rozproszone na terenie nawet trzech lub czterech województw, niekiedy nie sąsiadujących ze sobą. W przypadku wielu obszarów brak jest logicznego ich podporządkowania do konkretnej spółki zarządzającej SSE, co sprawia wrażenie przypadkowości.

b) Ograniczenia czasowe funkcjonowania stref

Zgodnie z obecnymi przepisami SSE będą funkcjonować do końca 2026 roku, przy czym końcowa data działalności stref była już dwukrotnie zmieniana. Zmiana tej daty leży w kompetencji Rady Ministrów działającej na wniosek ministra właściwego ds. gospodarki. Z punktu widzenia inwestora powoduje to niepewność co do długości okresu, w którym może wykorzystać przysługującą mu pomoc publiczną w formie zwolnienia podatkowego. Wraz ze zbliżaniem się do daty końca funkcjonowania SSE obniża się atrakcyjność Polski względem innych państw stosujących podobny instrument wsparcia nowych inwestycji. W innych krajach UE czas podczas, którego inwestor może skorzystać z pomocy publicznej to 10 lat. W obecnych warunkach w Polsce jest to niecałe 10 lat (do końca 2026 roku).

c) Strefy okazały się niewystarczającym instrumentem oddziaływania na rzecz zrównoważonego rozwoju

Strefy od początku swojego istnienia były prezentowane jako instrument rozwoju regionalnego, dzięki któremu będzie można kierować strumień inwestycji na tereny słabiej rozwinięte gospodarczo. W praktyce nie wykorzystywano możliwości uzyskania większej pomocy np. w województwach Polski wschodniej. Tereny Polski wschodniej są obszarami, na których SSE rozwijają się najwolniej.

d) Zasady wsparcia mniej atrakcyjne na tle zagranicznej konkurencji

Systemy wsparcia stosowane w sąsiednich krajach (Czechy, Węgry, Słowacja) są z punktu widzenia inwestorów zagranicznych bardziej dostosowane do ich oczekiwań. Głównymi obszarami przewagi są możliwość uzyskania wsparcia na terenie całego kraju oraz jasno określony czas wsparcia dla nowych inwestycji. Oznacza to niższą konkurencyjność Polski i ryzyko utraty istotnych dla Polski dużych inwestycji.

3. Proponowane zmiany

Projektowany instrument pomocy publicznej w postaci zwolnień podatkowych dostępny będzie dla przedsiębiorców planujących dokonanie na terenie kraju nowych inwestycji, które zgodnie z ustawodawstwem polskim oraz prawem Unii Europejskiej obejmować będą utworzenie nowego zakładu produkcyjnego oraz reinwestycje. Pod pojęciem nowych inwestycji rozumieć należy inwestycje spełniające kryteria ilościowe (nakłady inwestycyjne) i kryteria jakościowe zgodne z SOR, weryfikujące wpływ inwestycji na wzrost konkurencyjności polskiej gospodarki oraz wpływ na rozwój gospodarczy regionu.

W odpowiedzi na zidentyfikowane powyżej w pkt 2 uzasadnienia problemy powstałe na gruncie obowiązującej ustawy o SSE, proponuje się wprowadzenie następujących rozwiązań:

- a) Całkowite odejście od ograniczeń terytorialnych dotyczących możliwości uzyskania wsparcia w formie zwolnienia od podatku dochodowego

W przeciwieństwie do rozwiązań przewidzianych w ustawie o SSE ograniczonych do inwestycji realizowanych w konkretnych lokalizacjach, o wsparcie przewidziane w ustawie, będą mogli ubiegać się przedsiębiorcy z terenu całego kraju, niezależnie od miejsca prowadzonej działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 4 projektowanej ustawy przewidziane w niej narzędzie wsparcia będzie miało zastosowanie do nowych inwestycji realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotowe rozwiązanie likwiduje długotrwałą i obciążającą przedsiębiorcę procedurę zmiany granic SSE oraz ograniczenie obszarów, na których można było uzyskać wsparcie.

Stosownie do brzmienia art. 6 ust. 3 projektowanej ustawy minister właściwy do spraw gospodarki określi w drodze rozporządzenia, obszary, w ramach których poszczególni zarządzający obszarami (tj. zarządzający strefami w rozumieniu przepisów ustawy o SSE) wykonywać będą zadania określone w ustawie, poprzez przypisanie zarządzającym terenów położonych w administracyjnych granicach powiatów. Zasięg działalności zarządzających obszarami będzie co do zasady spójny terytorialnie.

Zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenach SSE będą wydawane do momentu wejścia w życie nowego programu pomocowego, tj. wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie delegacji ustawowych przewidzianych w projektowanej ustawie. Przedsiębiorcy posiadający zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej wydane na gruncie ustawy o SSE będą działali w reżimie prawnym ustawy o SSE do końca 2026 roku. Wszystkie zatem prawa nabyte przez przedsiębiorców realizujących inwestycje na terenie SSE zostaną przez nich zachowane.

- b) Wyznaczanie okresu korzystania ze zwolnienia podatkowego

W przypadku ustawy o SSE okres korzystania przez danego przedsiębiorcę ze zwolnienia podatkowego jest ograniczony do terminu funkcjonowania specjalnych stref ekonomicznych, który obecnie jest ustalony do końca 2026 r. Po tym czasie żadne zezwolenia nie będą mogły być wydane na podstawie ustawy o SSE, jak również jest to graniczny termin realizacji

inwestycji na podstawie zezwoleń wydanych na podstawie ustawy o SSE. Przedkładany projekt ustawy nie przewiduje takich ograniczeń, zakłada zaś korzystanie ze zwolnienia podatkowego przez okres obowiązywania wydanej na rzecz przedsiębiorcy decyzji o wsparciu, która to decyzja uprawnia przedsiębiorcę do korzystania ze wsparcia nowej inwestycji w postaci zwolnienia od podatku dochodowego, na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych albo w ustawie z dnia 21 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Decyzje o wsparciu będą wydawane na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15 lat. Przy czym, w przypadku inwestycji realizowanej na terenie, na którym w dniu wejścia w życie ustawy ustanowiona będzie SSE okres ten będzie wynosił 15 lat (art. 14 ust. 4).

c) Uwzględnienie celów i założeń średniookresowej strategii rozwoju

Zgodnie z art. 15 decyzja o wsparciu może być wydana w odniesieniu do nowej inwestycji po spełnieniu przez nią szeregu kryteriów, które mają na celu weryfikację czy inwestycja przysłuży się do rozwoju gospodarczo-społecznego kraju i regionu. Zgodnie z brzmieniem art. 15 decyzja o wsparciu może być wydana w odniesieniu do nowej inwestycji, w ramach której zostaną poniesione koszty kwalifikowane inwestycji w wysokości określonej w oparciu o przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 15 ust. 2 oraz która spełnia kryteria jakościowe i ilościowe określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 15 ust. 2.

d) Działania na rzecz zrównoważonego rozwoju

Działania te będą realizowane poprzez zróżnicowanie warunków uzyskania przez przedsiębiorców wsparcia. Minimalne kryteria dotyczące kosztów inwestycji zostaną zróżnicowane w zależności od rozmiaru przedsiębiorcy oraz stopy bezrobocia w powiecie właściwym dla lokalizacji inwestycji. Elementem uwzględniającym sytuację w regionie będzie również okres korzystania ze zwolnienia podatkowego wynikający z terminu obowiązywania decyzji o wsparciu. Szczegółowe warunki oraz zasady udzielania pomocy publicznej w formie zwolnienia z podatku dochodowego będą określone stosownym aktem wykonawczym do ustawy (art. 15 ust. 2). Otwierając możliwość uzyskania wsparcia dla mikro, małych i średnich przedsiębiorców (dalej: „MMŚP”) projektodawcy zakładają większy napływ inwestycji w rejony słabiej rozwinięte, które na obecnym etapie rozwoju nie są w stanie sprostać wygórowanym wymaganiom dużych inwestorów jak np. infrastruktura czy dostępność zasobów ludzkich.

4. Istotne rozwiązania projektu

a) Nowy instrument wsparcia dla przedsiębiorców

Jak wskazano w art. 1 w ramach niniejszej ustawy stworzony zostanie nowy instrument wsparcia dla przedsiębiorców realizujących nowe inwestycje oraz określone zostaną kompetencje podmiotów odpowiedzialnych za wspieranie nowych inwestycji. Stosownie do

brzmienia przepisu art. 6 ust. 1-2 ustawy za realizację zadań związanych ze wspieraniem nowych inwestycji odpowiadać będą minister właściwy do spraw gospodarki oraz zarządzający obszarem.

Wsparcie dla nowych inwestycji udzielane będzie przedsiębiorcom w formie zwolnienia podatkowego oraz usług świadczonych przez podmioty zarządzające obszarami (art. 3). Zarządzający obszarami zobowiązani będą świadczyć nieodpłatnie usługi w zakresie szkoleń oraz doradztwa na rzecz przedsiębiorców korzystających ze wsparcia nowych inwestycji, które to usługi określone zostaną szczegółowo w planie rozwoju inwestycji (art. 2 pkt 4).

Zgodnie z art. 6 ust. 3 cały kraj zostanie podzielony na obszary położone w administracyjnych granicach powiatów. Podział zostanie dokonany mając na względzie spójność terytorialną oraz sprawność działania zarządzających. Na terenie każdego z obszarów będzie funkcjonował właściwy zarządzający. Jednym z istotniejszych zadań z zarządzającego obszarem będzie pomoc przedsiębiorcom w realizacji inwestycji. Zakres tej pomocy został szczegółowo zdefiniowany w art. 8.

Ponadto podkreślić należy, że do zadań zarządzającego obszarem należeć będzie podejmowanie działań zmierzających do powstawania nowych inwestycji i ich rozwoju na terenie obszaru, który został mu przypisany, w tym między innymi:

- udostępnianie przedsiębiorcom, na podstawie umowy, składników mienia, których zarządzający jest właścicielem, posiadaczem zależnym lub oddanych mu w zarząd;
- prowadzenie działań promujących działalność gospodarczą i nowe inwestycje na jego obszarze;
- udzielanie przedsiębiorcom pomocy w ramach współpracy z powiatowymi urzędami pracy położonymi w obszarze przypisanym zarządzającemu obszarom;
- podejmowanie działań przyczyniających się do polepszenia współpracy pomiędzy przedsiębiorcami a lokalną społecznością;
- współpraca w zakresie uwzględniania w procesie kształcenia potrzeb rynku pracy:
 - ze szkołami ponadpodstawowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949),
 - z uczelniami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.).

b) Plan rozwoju inwestycji

Zarządzający obszarami będą wykonywali swoje zadania na podstawie sporządzonego przez siebie planu rozwoju inwestycji. Plan rozwoju inwestycji musi uwzględniać średniookresową strategię rozwoju kraju, krajową strategię rozwoju regionalnego, strategię ponadregionalną oraz strategię rozwoju województwa, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Plan rozwoju inwestycji stanowić będzie podstawę

opracowania przez zarządzającego obszarem oferty w zakresie usług, jakie będą mogły być świadczone przez zarządzającego na rzecz przedsiębiorców.

Plan rozwoju inwestycji podawany będzie do wiadomości publicznej, w formie elektronicznej, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej zarządzającego obszarem.

Na zarządzającym obszarem spoczywał będzie obowiązek przeprowadzenia przeglądu planu rozwoju inwestycji oraz dostosowanie tegoż planu do bieżących warunków. Przedmiotowe przeglądy zarządzający obszarem będzie przeprowadzał nie rzadziej niż co 2 lata.

c) Rada rozwoju obszaru gospodarczego

Na terenie przypisanym danemu zarządzającemu obszarem, zarządzający będzie uprawniony do powołania rady rozwoju obszaru gospodarczego (art. 12). Do zadań rady rozwoju obszaru gospodarczego należeć będzie między innymi:

- przedstawianie opinii i wniosków w sprawach dotyczących prowadzenia działalności na terenie obszaru oraz
- proponowanie kierunków działań na rzecz poprawy otoczenia przedsiębiorstw i rozwoju społeczno-gospodarczego obszaru.

d) Decyzja o wsparciu

Podstawą udzielania pomocy przedsiębiorcy zamierzającemu realizować nową inwestycję będzie otrzymanie przez przedsiębiorcę decyzji o wsparciu. Stosownie do przepisu art. 15 uzyskanie przez przedsiębiorcę decyzji o wsparciu będzie uzależnione od spełnienia kryteriów jakościowych i ilościowych. Przedmiotowe kryteria zostaną określone w akcie wykonawczym do ustawy (art. 15ust. 2). Decyzja o wsparciu określać będzie okres jej obowiązywania (a co za tym idzie okres przez jaki przedsiębiorca będzie uprawniony do skorzystania z pomocy publicznej w formie zwolnienia od podatku dochodowego), przedmiot działalności gospodarczej oraz warunki, które powinny być spełnione przez przedsiębiorcę, aby otrzymał wsparcie przewidziane w ustawie (art. 16).

Projektodawcy przewidzieli, że do postępowania w sprawie wydania, uchylecia, zmiany, stwierdzenia nieważności decyzji o wsparciu zastosowanie znajdą przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

e) Ewidencja Wsparcia Inwestycji

Zgodnie z art. 24 tworzy się prowadzoną przez ministra właściwego do spraw gospodarki Ewidencję Wsparcia Inwestycji, której celem ma być wspieranie polityki gospodarczej przez zarządzających obszarami. W Ewidencji Wsparcia Inwestycji będą gromadzone informacje identyfikujące podmioty, które były zainteresowane inwestycjami, uczestniczące w postępowaniu o uzyskanie decyzji o wsparciu, oraz te które taką decyzję uzyskały.

Stworzenie takiej ewidencji ma na celu uzyskanie przez ministra właściwego do spraw gospodarki pełnego obrazu podmiotów inwestujących lub planujących inwestycje w Polsce.

5. Założenia projektu podstawowego aktu wykonawczego

Podstawowym aktem wykonawczym będzie rozporządzenie dotyczące zasad udzielania pomocy publicznej przedsiębiorcom chcącym realizować nowe inwestycje. Będzie ono określało następujące kwestie:

- przedmioty działalności gospodarczej, na które nie będzie wydawana decyzja o wsparciu;
- szczegółowe kryteria dotyczące zasad wydawania decyzji o wsparciu;
- zasady weryfikacji spełniania wymagań, które przedsiębiorca musi spełnić aby otrzymać decyzję o wsparciu;
- warunki udzielania pomocy publicznej w formie zwolnienia podatkowego; maksymalną dopuszczalną wielkość pomocy publicznej, której można udzielić przedsiębiorcy;
- koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą z tytułu nowej inwestycji;
- sposób wydzielenia organizacyjnego działalności objętej decyzją o wsparciu oraz prowadzenia rozliczeń w przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej nieobjętej decyzją o wsparciu;
- sposób dyskontowania kosztów inwestycji i wielkości pomocy publicznej na dzień wydania decyzji o wsparciu;
- wzór wniosku o wydanie decyzji o wsparciu.

6. Wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców

Projektowane zmiany mają na celu umożliwienie większej liczbie mikro-, małych, średnich przedsiębiorców skorzystania ze zwolnień od podatku dochodowego. Dla MMŚP wprowadzone zostaną osobne, znacznie niższe kryteria, które musi spełnić przedsiębiorca, aby otrzymał decyzję o wsparciu.

Ponadto zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej na lata 2014-2020 (Dz. U. z 2014 r. poz. 878), maksymalną intensywność pomocy regionalnej udzielanej małym lub średnim przedsiębiorcom podwyższa się o 20 punktów procentowych brutto w przypadku małych przedsiębiorców oraz o 10 punktów procentowych brutto w przypadku średnich przedsiębiorców, w stosunku do maksymalnej intensywności określonej dla poszczególnych obszarów.

Zakłada się, że skutkiem wprowadzonych zmian będzie zwiększenie stopy inwestycji wśród MMŚP.

7. Wejście życie ustawy

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Z uwagi na to, że projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów określających warunki wykonywania działalności gospodarczej, nie podlega regulacji określonej uchwałą nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M. P. poz. 205).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zasadach wspierania nowych inwestycji</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Kościński – Podsekretarz Stanu w MR</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Grażyna Ciurzyńska Dyrektor Departamentu Inwestycji i Rozwoju, (sekretariatDDI@mr.gov.pl, 22-273-76-50)</p>	<p>Data sporządzenia 13.10.2017</p> <p>Źródło: Strategia na rzecz odpowiedzialnego rozwoju</p> <p>Nr w wykazie prac UD 308</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Istniejące obecnie specjalne strefy ekonomiczne (SSE) funkcjonują na podstawie ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010), zwanej dalej „ustawą o sse”.

Głównym celem utworzenia SSE było pobudzenie inwestycji i likwidacja wysokiego bezrobocia strukturalnego.

Na koniec grudnia 2016 r. przedsiębiorcy posiadali 2263 ważne zezwolenia na prowadzenie na ich terenie działalności, skumulowana wartość zainwestowanego kapitału wyniosła blisko 112,3 mld zł, a inwestorzy zatrudniali łącznie ponad 332 tys. pracowników. Duża liczba przedsiębiorstw starających się uzyskać zwolnienie od podatku dochodowego świadczy o zainteresowaniu inwestorów tą formą pomocy. Pozytywne doświadczenia z ich funkcjonowania, wskazują na konieczność utrzymania narzędzia opartego na ulgach podatkowych dla przedsiębiorców deklarujących realizację nowych inwestycji i tworzenie nowych miejsc pracy. Instrument zwolnień podatkowych, w porównaniu do alternatywnych narzędzi stymulacji inwestycji takich jak dotacje czy gwarancje kredytowe, cechuje się wysoką efektywnością przy jednoczesnej minimalizacji ryzyka po stronie państwa. Wynika to z istoty zachęt podatkowych, które mogą objąć jedynie przedsiębiorstwa faktycznie realizujące inwestycje i przynoszące zyski.

Z upływem lat nie dostosowano instrumentu do zmieniających się potrzeb i wyzwań ekonomicznych. Z tego względu wdrożenie nowej koncepcji wspierania inwestycji w ramach instrumentu zwolnień podatkowych jest zasadne. Główne problemy to:

1. Skomplikowana i długotrwała procedura włączania nowych terenów w granice stref nie uwzględniająca spójności terytorialnej

Istotną barierą w korzystaniu ze zwolnień podatkowych dla nowych inwestycji, w szczególności dla przedsiębiorców planujących mniejsze inwestycje i przedsiębiorców polskich jest powiązanie możliwości pozyskania zwolnienia z inwestycją realizowaną na określonym, wcześniej wyodrębnionym organizacyjnie terenie, czyli w SSE (w latach 2003–2016 r. łączna powierzchnia stref wzrosła z ok. 6 000 ha do ok. 21,500 ha). Procedura rozszerzania terytorium SSE w drodze rozporządzenia Rady Ministrów jest skomplikowana i czasochłonna (niekiedy trwało to nawet ponad 20 miesięcy). Poszczególne podstrefy przynależące do jednej strefy są rozproszone na terenie 3-4 województw niekiedy z sobą nie sąsiadujących. W przypadku wielu obszarów brak jest logicznego ich podporządkowania do konkretnej Spółki Zarządzającej, co sprawia wrażenie przypadkowości.

2. Ograniczenie czasowe funkcjonowania stref

Zgodnie z obecnymi przepisami SSE będą funkcjonować do końca 2026 roku, przy czym końcowa data działalności stref była już dwukrotnie zmieniana. Zmiana tej daty leży w kompetencji Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego ds. gospodarki. Z punktu widzenia inwestora powoduje to niepewność co do długości okresu, w którym może skorzystać przysługującą mu pomoc publiczną. Wraz ze zbliżaniem się do daty końca obniża się atrakcyjność Polski względem innych państw stosujących instrument wsparcia finansowego nowych inwestycji. W innych krajach UE czas korzystania z pomocy publicznej wynosi 10 lat. W obecnych warunkach w Polsce jest to niecałe 10 lat (do końca 2026 roku).

3. Strefy okazały się niewystarczającym instrumentem oddziaływania na rzecz zrównoważonego rozwoju.

Strefy od początku swojego istnienia były prezentowane jako instrument rozwoju regionalnego, dzięki któremu będzie można kierować strumień inwestycji na tereny słabiej rozwinięte gospodarczo. W rzeczywistości okazało się, że możliwość uzyskania większej pomocy np. w województwach Polski Wschodniej nie kieruje tam inwestycji - są to województwa, w których strefy i tym samym inwestycje rozwijają się najwolniej.

4. Zasady wsparcia mniej atrakcyjne na tle zagranicznej konkurencji

Systemy wsparcia stosowane w krajach regionu (Czechy, Węgry, Słowacja) są bardziej dostosowane do oczekiwań inwestorów zagranicznych. Głównymi obszarami przewagi są możliwość uzyskania wsparcia na terenie całego kraju oraz jasno określony czas wsparcia dla nowych inwestycji. Oznacza to niższą atrakcyjność Polski i utratę istotnych

dla gospodarki dużych inwestycji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Instrument zwolnień podatkowych dostępny będzie dla nowych inwestycji, które zgodnie z ustawodawstwem polskim oraz definicją Komisji Europejskiej obejmują utworzenie nowego zakładu produkcyjnego oraz reinwestycje. Dotyczy to inwestycji spełniających kryteria ilościowe: nakłady inwestycyjne i kryteria jakościowe zgodne z SOR, weryfikujące wpływ inwestycji na wzrost konkurencyjności polskiej gospodarki oraz wpływ na rozwój gospodarczy regionu.

W odpowiedzi na zidentyfikowane powyżej problemy, proponuje się wprowadzenie następujących rozwiązań:

1. Całkowite odejście od ograniczeń terytorialnych przy stosowaniu instrumentu zwolnień podatkowych z zachowaniem zasad dotyczących przeznaczenia terenów

Dostępność instrumentu w zakresie terytorialnym uniezależniona od procesu włączania terenów w granice SSE. Jedyny czynnik uzależniający to przeznaczenia terenu. Likwiduje to długotrwałą i obciążającą przedsiębiorcę procedurę zmiany granic specjalnych stref ekonomicznych oraz ograniczenie 25 000 ha., na których można uzyskać wsparcie.

Spółki zarządzające będą wykonywały zadania wskazane im w ustawie na terenach powiatów, które zostaną im przydzielone w drodze rozporządzenia. Zasięg działalności spółek zarządzających będzie, co do zasady, spójny terytorialnie.

2. Wyznaczanie okresu korzystania ze zwolnienia podatkowego

Wprowadzenie przejrzystej zasady: decyzja o zwolnieniu z podatku dochodowego wydawana na czas określony – standardowo od 10 do 15 lat – im wyższa intensywność pomocy publicznej w regionie dozwolona przez Unię Europejską tym dłuższy okres zwolnienia. Jednocześnie do czasu zakończenia działalności specjalnych stref ekonomicznych, tj. do końca 2026 r. będzie możliwe wydłużenie czasu obowiązywania decyzji o dodatkowe 5 lat w przypadku terenów obecnie objętych statusem SSE.

3. Wzmocnienie roli spółek zarządzających w systemie obsługi inwestora

Spółki zarządzające staną się głównym punktem kontaktu w regionie w ramach systemu obsługi inwestora *one stop shop* oraz regionalnym punktem kontaktu w zakresie pomocy publicznej w obszarze instrumentu zwolnień podatkowych i dotacji rządowej. Zadanie związane z obsługą inwestorów korzystających z pomocy publicznej będzie realizowane przez spółki zarządzające przy ścisłej współpracy z lokalnymi jednostkami i przy wsparciu MR i PAIH.

Spółki zarządzające staną się centrum wiedzy dla przedsiębiorców o wszystkich aspektach działalności gospodarczej w regionie, a także będą kontynuowały specjalizację w branżach i sektorach, w których mają przewagi kompetencyjne.

Spółki zarządzające będą działały na terenach powiatów określonych w rozporządzeniu.

4. Działania na rzecz zrównoważonego rozwoju

Warunki uzyskania zwolnienia z podatku są uzależnione od wielkości przedsiębiorcy określanej zgodnie z definicją Unii Europejskiej oraz od stopy bezrobocia w powiecie właściwym dla lokalizacji inwestycji. Kryteria ilościowe (wymagane nakłady inwestycyjne) zostaną dostosowane do możliwości firm z segmentu MMŚP poprzez odpowiednią redukcję w stosunku do wymagań standardowych obowiązujących dla dużych firm. Dodatkowo w powiatach o wyższym stopniu bezrobocia zastosowane zostanie obniżenie również kryterium ilościowego dot. nakładów inwestycyjnych (im wyższe bezrobocie tym niższe wymagane nakłady inwestycyjne).

Otwierając możliwość uzyskania wsparcia dla MMŚP zakładamy większy napływ inwestycji w rejony słabiej rozwinięte, które na obecnym etapie rozwoju nie są w stanie sprostać wygórowanym wymaganiom dużych inwestorów jak np. infrastruktura czy dostępność zasobów ludzkich.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z punktu widzenia konkurencji o inwestorów, najważniejsze jest porównanie analogicznych rozwiązań stosowanych w krajach w najbliższym sąsiedztwie Polski, tj. w Czechach, Węgrzech, Słowacji oraz Niemczech.

Czechy: 10-letnie zwolnienie podatkowe na inwestycje produkcyjne, z sektora usług dla biznesu i centrów technologicznych,

AgencjaCzechInvest (one-stop-shop):

- jedyny podmiot odpowiedzialny w zakresie składania (przekazywania) aplikacji o udzielenie zachęt inwestycyjnych,
- decyzja o udzieleniu wsparcia podejmowana jest w ciągu 3-6 miesięcy od złożenia wniosku w agencji,
- w toku przygotowań inwestycją opiekuje się project manager. Opieka trwa także po zrealizowaniu projektu.

Słowacja: 10-letnie zwolnienie podatkowe na inwestycje produkcyjne, centra technologicznych, centra usług strategicznych oraz centra usług turystycznych,

SARIO (agencja odpowiedzialna za wsparcie):

- pełni rolę punktu informacyjnego,
- poszczególnymi programami wsparcia zajmują się wyspecjalizowane instytucje,
- w zależności od sektora wniosek rozpatruje właściwy minister.

Węgry: 10-letnie zwolnienie podatkowe w wysokości 80% należnego podatku na inwestycje produkcyjne, logistyczne, OZE (energia odnawialna), B+R, centra usług wspólnych i turystyki.

Hungarian Investment Promotion Agency (one-stop-shop):

- pełni funkcję punktu informacyjnego, pomaga w przygotowaniu aplikacji informacyjnej,
- oferuje szeroki zakres wsparcia po uzyskaniu decyzji inwestycyjnej.

Niemcy: gwarancje publiczne do wys. 80% kredytu na 15 albo 8 lat (maks. wysokość 10 mln EUR), kredyt inwestycyjny - preferencyjne oprocentowanie (od 1%) przez okres maksymalnie 20 lat.

Germany Trade and Invest Agency:

- stanowi pierwszy punkt kontaktowy,
- poszczególnymi programami wsparcia zajmują się wyspecjalizowane instytucje na poziomie federalnym, a także w landach.

W wyniku zmiany Polska poprawi swoją konkurencyjność odnośnie państw sąsiedzkich. Oferta innych krajów była dotychczas korzystniejsza przede wszystkim w zakresie obszaru, na którym można było uzyskać zwolnienie podatkowe. W pozostałych krajach Grupy Wyszehradzkiej(V4) inwestor mógł uzyskać zwolnienie podatkowe na całym terytorium kraju. Ponadto w tych państwach nie została wyznaczona data końcowa obowiązywania instrumentu.

W krajach Grupy Wyszehradzkiej nie ma zróżnicowania kryteriów pod kątem jakości. Oznacza to uśrednienie oferty dla zarówno prostych, odtwarzalnych inwestycji jak i tych bardzo nowoczesnych. W Polsce zróżnicowanie kryteriów pozwoli na skoncentrowaniu oferty na inwestycjach wnoszących wartość dodaną dla polskiej gospodarki.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy planujący nowe inwestycje po wejściu w życie projektowanej ustawy	Kilka tysięcy	Wyliczona na podstawie bazy płatników VAT z 2015 r. liczba przedsiębiorców spełniających kryterium PKD oraz wielkości inwestycji wyniosła 1530. Trwają prace analityczne mające na celu zbudowanie panelu, za pomocą którego możliwe będzie ustalenie jaka była wielkość tej liczby w przeciągu kilku lat.	Nowa regulacja zakłada udzielanie pomocy publicznej w formie zwolnienia podatkowego z tytułu realizacji nowej inwestycji na terenie całej Polski, a nie na wyznaczonym terenie specjalnej strefy ekonomicznej. Warunki uzyskania pomocy będą uzależnione m. in. od stopy bezrobocia w powiecie i dostosowane do wielkości przedsiębiorcy.
Spółki zarządzające	14 spółek	Rozporządzenia Rady Ministrów ustanawiające poszczególne specjalne strefy ekonomiczne	Po wejściu w życie ustawy spółki zarządzające nie będą przeprowadzać przetargów i udzielać nowych zezwoleń na działalność w strefie na bazie ustawy o sse. W ramach nowej ustawy będą wydawać decyzje o wsparciu, przeprowadzać kontrole oraz świadczyć usługi doradcze na rzecz inwestorów. Konieczne będzie dostosowanie się spółek zarządzających do zmienionych procedur rozpatrywania wniosków.
jednostki samorządu terytorialnego (JST)	Wszystkie jednostki samorządu terytorialnego w Polsce		Rozwój nowych inwestycji na terenach wszystkich JST i spadek bezrobocia. Podobnie jak w przypadku SSE nowy instrument zakłada udzielanie pomocy w formie zwolnienia od podatku dochodu z działalności objętej decyzją,

			co wiąże się z brakiem wpływów do budżetów JST.
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji			
<p>Projekt ustawy został przygotowany w oparciu o konsultacje z inwestorami oraz zarządami SSE w II kwartale 2017 r.</p> <p>Projekt zostanie poddany konsultacjom społecznym zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r.- Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.). Projekt ustawy jednocześnie z przekazaniem do uzgodnień międzyresortowych zamieszczony zostanie na BIP Rządowego Centrum Legislacji i na stronie internetowej zarządzających strefami. Na stronie internetowej MR zamieszczony zostanie link do BIP RCL.</p> <p>Projekt zostanie przekazany do kilkudziesięciu organizacji z wykazu znajdującego się na stronie: https://www.mr.gov.pl/strony/ministerstwo/wspolpraca-z-organizacjami-pozarządowymi/konsultacje-publiczne/. Wśród organizacji będą zrzeszenia przedsiębiorców, związki zawodowe, zrzeszenia jednostek samorządu terytorialnego. Konsultacje zostaną przeprowadzone w IV kwartale br. Konsultacje będą trwały 7 dni.</p>			

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
Kategoria	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian (mln zł), ceny stałe z 2016 r. Okres 0 oznacza 2018 r.											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	-685	-379	-181	-75	-30	98	250	398	602	810	808
<u>budżet państwa</u>	<u>0</u>	<u>-675</u>	<u>-676</u>	<u>-749</u>	<u>-853</u>	<u>-1031</u>	<u>-924</u>	<u>-818</u>	<u>-714</u>	<u>-608</u>	<u>-500</u>	<u>-7549</u>
wpływy	0	16	57	122	205	309	409	507	604	703	805	3736
ubytki	0	691	733	870	1058	1340	1333	1326	1318	1311	1305	11285
<u>JST</u>	<u>0</u>	<u>-189</u>	<u>-161</u>	<u>-138</u>	<u>-111</u>	<u>-92</u>	<u>10</u>	<u>109</u>	<u>207</u>	<u>307</u>	<u>410</u>	<u>353</u>
wpływy	0	16	56	120	203	306	405	502	598	696	797	3697
ubytki	0	205	217	258	314	397	395	393	391	389	387	3344
NFZ	0	<u>33</u>	<u>84</u>	<u>130</u>	<u>164</u>	<u>202</u>	<u>187</u>	<u>177</u>	<u>167</u>	<u>167</u>	<u>166</u>	<u>1477</u>
ZUS	0	<u>146</u>	<u>373</u>	<u>575</u>	<u>725</u>	<u>892</u>	<u>826</u>	<u>782</u>	<u>738</u>	<u>736</u>	<u>734</u>	<u>6527</u>
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NFZ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ZUS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	-685	-379	-181	-75	-30	98	250	398	602	810	808
<u>budżet państwa</u>	<u>0</u>	<u>-675</u>	<u>-676</u>	<u>-749</u>	<u>-853</u>	<u>-1031</u>	<u>-924</u>	<u>-818</u>	<u>-714</u>	<u>-608</u>	<u>-500</u>	<u>-7549</u>
<u>JST</u>	<u>0</u>	<u>-189</u>	<u>-161</u>	<u>-138</u>	<u>-111</u>	<u>-92</u>	<u>10</u>	<u>109</u>	<u>207</u>	<u>307</u>	<u>410</u>	<u>353</u>
<u>NFZ</u>	<u>0</u>	<u>33</u>	<u>84</u>	<u>130</u>	<u>164</u>	<u>202</u>	<u>187</u>	<u>177</u>	<u>167</u>	<u>167</u>	<u>166</u>	<u>1477</u>
<u>ZUS</u>	<u>0</u>	<u>146</u>	<u>373</u>	<u>575</u>	<u>725</u>	<u>892</u>	<u>826</u>	<u>782</u>	<u>738</u>	<u>736</u>	<u>734</u>	<u>6527</u>
Źródła finansowania	Projekt nie powoduje wydatków z budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. W związku z występowaniem efektu jałowej straty, jednym ze skutków projektu może być zmniejszenie dochodów budżetu państwa. Przesunięcie środków finansowych (z należności podatkowych do środków zatrzymanych w przedsiębiorstwie) będzie oznaczało ubytek w dochodach podatkowych sektora finansów publicznych.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Na podstawie bazy płatników VAT z 2015 r. jałowy koszt utraconego podatku CIT skalkulowano dla firm, które poniosłyby kwalifikowane inwestycje na nowe środki trwałe bez wprowadzania ulgi. Przybliżoną wysokość inwestycji z 2015 r. kwalifikujących się do odpisu podatkowego w CIT lub PIT oszacowano na ok. 14,05 mld zł, przy czym koszt rozłożony został na kilka lat, jako że ulga naliczana jest w danym roku jedynie do wysokości podatku należnego. Biorąc pod uwagę wartość podatku należnego każdego z płatników CIT, który miałby prawo do zastosowania ulgi (1136 podatników) koszt jałowy oszacowany został na 1,7 mld zł co odpowiada przybliżonej wysokości straty jałowej w pierwszym roku. Założono, że w każdym roku obowiązywania ustawy strata jałowa wynosi 1,7 mld zł, skorygowana o opóźnienie inwestycji (ulga należy się dopiero po realizacji inwestycji).</p> <p>Przyjęto strukturę podziału CIT na budżet państwa i budżety JST odpowiednio: 77,14% i 22,86%.</p> <p>Zakładając, że istotną zachętą do dodatkowej inwestycji po naliczeniu ulgi jest dalsze potencjalne zwolnienie z opłacenia naliczonego podatku CIT (w przypadku, gdy po naliczeniu ulgi naliczony podatek CIT nie jest jeszcze zerowy), na podstawie baz płatników VAT oraz CIT z 2015 r. wartość pobudzonych inwestycji oszacowana została w wysokości 1,8 mld zł, co daje natychmiastowe pobudzenie inwestycji w gospodarce Polski o 0,7% względem scenariusza bazowego.</p> <p>Na chwilę obecną nie jest wiadome, które firmy w zanonimizowanej bazie VAT aktualnie korzystają z</p>											

ulg związanych z inwestycjami w istniejących SSE. Z tego względu niektóre firmy raportują naliczony podatek CIT po ulgach, co może mieć wpływ na szacunki straty jałowej oraz efektu pobudzonego. Trwają prace nad uzupełnieniem tego elementu kalkulacji.

Pobudzenie to zostało wykorzystane jako punkt startowy dla modelu SOE DSGE (Small Open Economy Dynamic Stochastic Equilibrium) pochodzącego z pracy Brzoza-Brzezina, Kolasa, Szetela (2016) *Is Poland at risk of the zero lower bound?*, Bank i Kredyt, 2016. Efekt ten, 1,8 mld w 2015 r. co stanowiło 0,7% inwestycji ogółem, oszacowany został na 2,1 mld zł w roku 2018, przy założeniu takiego samego udziału w inwestycjach ogółem. Efekt ten został później dodatkowo rozłożony na 5 lat ze względu na opóźnienie realizacji projektów inwestycyjnych (szczegóły niżej). Scenariusz zaimplementowano jako permanentne zaburzenie obniżające koszt dostosowania inwestycyjnego.

Dzięki wynikom modelu otrzymano wpływ ustawy na agregaty makroekonomiczne, takie jak dynamika zatrudnienia, poziomu wynagrodzeń oraz inwestycji. Odchylenia procentowe od scenariusza bazowego tych agregatów zostały wykorzystane w kalkulacji wpływu na budżet ogółem i konkurencyjność.

Jako scenariusz bazowy wykorzystano **wytyczne dotyczące stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw**, publikowane przez Ministerstwo Finansów oraz prognozy PKO BP (m.in. poziom inwestycji do 2027).

Proces realizacji inwestycji jest rozłożony w czasie, dlatego też założono, że wpływ będzie opóźniony, ze względu na dłuższy niż rok czas realizacji części inwestycji. O ile założono, że inwestycje sektora MŚP będą miały efekt natychmiastowy (52% inwestycji), o tyle w przypadku dużych przedsiębiorstw założono – na podstawie danych MR – brak skutków w pierwszym roku, w drugim aktywację 6%, a w kolejnych latach odpowiednio: 21%, 29% i 44% inwestycji.

Dzięki wsparciu realizowane będą nowe inwestycje i powstaną nowe miejsca pracy, co pozwala oszacować wpływy do budżetu państwa i budżetów JST z tytułu PIT oraz wpływy do NFZ i ZUS. Szacunki te oparte zostały na poniższych założeniach:

- wpływy z tytułu PIT oszacowano w oparciu o przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w sektorze przedsiębiorstw ogółem, które w 2016 r. wyniosło 4277 zł, przy założeniu jego wzrostu w ujęciu realnym w tempie zgodnym z tempem wzrostu wynagrodzenia w gospodarce narodowej do 2027 r. przyjętym w *Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw* z maja 2017 r. (w Wytycznych nie ma prognoz wzrostu wynagrodzeń w sektorze przedsiębiorstw) oraz o przewidywaną liczbę nowych miejsc pracy, jakie powstaną dzięki zastosowaniu nowego instrumentu wsparcia (por. pkt 9 OSR);
- przyjęto strukturę podziału PIT na budżet państwa i budżety JST obowiązującą w 2017 r. – odpowiednio: 50,26% i 49,74%;
- wpływy do NFZ oszacowano przy analogicznych założeniach jak dla wpływów z PIT, dotyczących średniego wynagrodzenia i liczby miejsc pracy, uwzględniając składkę w wysokości 9% podstawy wymiaru (wynagrodzenie brutto pomniejszone o składki na ubezpieczenie społeczne);
- wpływy do ZUS oszacowano na podstawie założonej liczby nowych miejsc pracy i wynagrodzenia w poszczególnych latach, uwzględniając składki odprowadzane przez pracodawcę i pracownika na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;
- do wyliczenia wpływów z PIT oraz wpływów do NFZ i ZUS przyjęto stawki podatku PIT, wysokość kosztów uzyskania przychodów, kwoty wolnej od podatku, składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne z 2017 r.

Z uwagi na brak danych nie oszacowano wpływów do JST z tytułu podatku od nieruchomości.

Opisany powyżej sposób oszacowania skutków ustawy bierze pod uwagę jedynie natychmiastowy wpływ ulg (w pierwszym roku obowiązywania ustawy) nie uwzględniając rozliczania ulgi w latach późniejszych. Trwają prace nad stworzeniem panelu baz podatkowych, który pozwoliłby modelować bezpośrednio skłonność do inwestowania firm w przypadku zmniejszenia opodatkowania w wyniku ulgi. Stworzenie panelu pozwoli dodatkowo na bezpośrednie oszacowanie wysokości oraz

	częstotliwości inwestowania dla firm o konkretnych charakterystykach. Przełoży się to na dokładniejsze oszacowanie rozkładu straty jałowej w czasie oraz lepszą implementację scenariusza w modelu klasy DSGE. Pozwoli to również oszacować liczbę firm, które skorzystają z ulgi w ciągu 10 lat. Dodatkowo oszacowane zostaną także skutki ulg w PIT.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie(0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2016 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	63	286	1067	1039	7264
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	1159	1167	1174	1181	1150	11670
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	303	773	1190	1844	1515	13494
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	możliwość uzyskania wsparcia finansowego na realizację nowych inwestycji będzie stymulowała wprowadzanie innowacji technologicznych, które pozytywnie wpłyną na konkurencyjność przedsiębiorstwa, nie naruszając konkurencji rynkowej						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	pomoc publiczna na nowe inwestycje znacząco wpływa na przedsiębiorczość sektora MMŚP oraz na jego konkurencyjność, ponieważ kwoty nieodprowadzonego podatku dochodowego mogą być przeznaczone na rozwój firm						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	nowe inwestycje, tworząc nowe miejsca pracy zapewnią dochody pracownikom, co pozytywnie wpływa na sytuację rodzin i gospodarstw domowych						
Niemierzalne		realizacja nowych inwestycji przyczynia się do rozwoju społeczno-ekonomicznego kraju i regionów, w których inwestycje są realizowane						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>1) Za pozytywny wpływ regulacji na duże, mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa w ujęciu pieniężnym uznano wielkość maksymalnego zwolnienia podatkowego, jakiego można udzielić z tytułu oszacowanych kosztów inwestycji, przy czym:</p> <ul style="list-style-type: none"> wzbudzone w wyniku ustawy inwestycje (2,1 mld zł, szczegóły w pkt.6) przekładają się na dodatkowe 590 mln zł ulg podatkowych, co uwzględniając stratę jałową w wysokości 1.7 mld zł daje razem 2,3 mld zł ulg wykorzystanych przez firmy w pierwszym roku funkcjonowania ustawy. Założono, że wykorzystanie roczne ulgi zostanie utrzymane na poziomie 2,3 mld zł uwzględniając pobudzenie inwestycji indukowane przez ustawę obliczone na podstawie modelu SOE DSGE, na podstawie baz podatkowych oszacowano, że roczna wysokość ulg (2,3 mld zł) przydzielana jest w 48% dużym przedsiębiorstwom, oraz w 52% mikro, małym oraz średnim przedsiębiorstwom. <p>2) Za pozytywny wpływ na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe w ujęciu pieniężnym uznano dochody netto pracowników zatrudnionych w ramach nowych inwestycji i reinwestycji powstałych dzięki nowemu instrumentowi wsparcia, oszacowane według danych i metodologii opisanej w założeniach do punktu 6 (prognoza dot. wynagrodzenia w poszczególnych latach i liczby miejsc pracy).</p>
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	<input type="checkbox"/> tak <input checked="" type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> nie dotyczy
<input checked="" type="checkbox"/> zmniejszenie liczby dokumentów <input checked="" type="checkbox"/> zmniejszenie liczby procedur <input checked="" type="checkbox"/> skrócenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:	<input type="checkbox"/> zwiększenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zwiększenie liczby procedur <input type="checkbox"/> wydłużenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input checked="" type="checkbox"/> nie dotyczy

Komentarz:

Nowy instrument będzie dostępny na terenie całej Polski, a więc wyeliminowany zostanie problem z długotrwałą procedurą włączania nowych terenów w granice specjalnych stref ekonomicznych na wniosek spółek zarządzających i inwestorów. Ułatwiony będzie dostęp inwestora do instrumentu wsparcia. Dzięki rezygnacji ze stosowanego w sse opiniowania przez spółkę zarządzającą wniosku o zmianę i cofnięcie zezwolenia zmniejszona zostanie liczba dokumentów i czas trwania procedury dotyczącej decyzji administracyjnej stanowiącej podstawę do korzystania z pomocy publicznej.

9. Wpływ na rynek pracy

W ramach prognoz przeprowadzonych wcześniej (punkt 6 i 7) wyliczony został również wpływ instrumentu na rynek pracy. Poniższa tabela przedstawia wyniki z modelu (Broza-Brzezina, Kolasa, Szetela, 2016) oraz obliczeń dokonanych we wcześniejszych punktach.

Prognozowana liczba nowych miejsc pracy w ramach nowego instrumentu (tys.):

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Suma:
Wzrost liczby miejsc pracy w całej gospodarce wobec scenariusza bazowego (tys.) w danym roku	0	7,7	19,1	28,8	35,5	42,6	38,6	35,7	32,9	32,0	31,2	
Nowe miejsca pracy w ramach inwestycji objętych wsparciem ustawy w danym roku w tys.	0	14,9	15,0	15,0	14,6	14,2	13,8	13,5	13,1	12,8	12,4	139,4
Udział ww. miejsc pracy i miejsc pracy w SSE w miejscach pracy ogółem	3,3%	3,4%	3,4%	3,5%	3,7%	3,8%	4,0%	4,2%	4,3%	4,5%	4,7%	

Powyższa tabela pokazuje o ile więcej etatów w gospodarce w danym roku będzie dzięki nowemu instrumentowi, porównując do scenariusza bazowego oraz jaka będzie dynamika miejsc pracy w ramach nowego instrumentu wg nowych miejsc pracy oraz udziału miejsc pracy w SSE oraz w ramach nowego narzędzia w miejscach pracy ogółem. Liczba nowych miejsc pracy spada przede wszystkim ze względu na trend demograficzny. Mimo to, rola narzędzia zwolnień od podatku dochodowego na inwestycje (zarówno SSE i nowe narzędzie) na rynku pracy będzie rosła.

10. Wpływ na pozostałe obszary

<input type="checkbox"/> środowisko naturalne <input checked="" type="checkbox"/> sytuacja i rozwój regionalny <input type="checkbox"/> inne:	<input type="checkbox"/> demografia <input type="checkbox"/> mienie państwowe	<input type="checkbox"/> informatyzacja <input type="checkbox"/> zdrowie
---	--	---

Omówienie wpływu: Rozwiązania zawarte w projektowanej ustawie mają na celu wspieranie regionów mniej rozwiniętych oraz z bezrobociem przewyższającym średnią krajową.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Zakłada się, że ustawa wejdzie w życie w ciągu 14 dni od dnia jej opublikowania. Równoległe do przygotowywanego projektu ustawy przygotowywane są rozporządzenia wykonawcze. Zakłada się, że rozporządzenia wejdą w życie równocześnie z wejściem w życie ustawy. Do wejścia w życie nowych przepisów wydawane będą zezwolenia na podstawie

ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja ustawy będzie realizowana corocznie. Ponadto plan ewaluacji efektów projektu wraz z miernikami zostanie przygotowany w terminie 20 dni roboczych od dnia wejścia w życie programu pomocowego w celu przekazania do oceny przez KE. Od oceny tej zależy, czy program pomocowy będzie funkcjonował dłużej niż 6 miesięcy.

Ewaluacja będzie przygotowywana z uwzględnieniem między innymi poniższych kryteriów:

- liczba wniosków złożonych o wydanie decyzji o wsparciu,
- liczba wydanych decyzji o wsparciu,
- poziom udzielonej pomocy publicznej,
- liczba przedsiębiorców rozpoczynających nową inwestycję,
- liczba miejsc pracy zadeklarowana w decyzji o wsparciu,
- poziom wynagrodzenia w nowych inwestycjach objętych decyzją o wsparciu,
- liczba firm, które będą spełniać kryteria ilościowe w odniesieniu do transferu know-how.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

1. EY, *Wpływ funkcjonowania Specjalnych Stref Ekonomicznych na wyniki gospodarcze powiatów i podregionów Polski*, 2011.
2. Brzoza-Brzezina, Kolasa, Szetela „*Is Poland at risk of the zero lower bound?*”, Bank i Kredyt, 2016.